

Млини

Степан Бен

У царинах на роздоріжжях
Млини, що мелють наше збіжжя.

Крилаті, темні та похмурі
Вони радіють кожній бурі.

Під час осінніх буйних злив,
Коли вітри шумлять між крил.

Вони мов велетні циклопи
Чатують ніч ворожим оком.

І враз налякані вітрами
Махають чорними руками.

І понад сірі плями хат
Кудись біжать, біжать, біжать...

Немов би дика, темна сила
Важкі розвіяні вітрила

Вгорі хитаються над дахом,
Шумлять і стогнуть з переляку.

На всіх узгір'ях, на горбах
Млини риплять і сіють жах.

Старі ж мірошники сичами
Крізь діри дивляться в тумани.

І цигарок огняні очі
Таємно світять серед ночі.

Глухе село мов сам відчай
В осінніх топиться дощах.

І вітряки живцем розп'яті

Неначе символи заляті

Стоять роки, стоять віками
Над скорбними його шляхами.